

- (19) Visse risikokategorier kan variere mellem kønnene. I nogle tilfælde er køn én, men ikke nødvendigvis den eneste afgørende faktor i vurderingen af forsikrede risici. I forbindelse med kontrakter om forsikring af denne type risici kan medlemsstaterne beslutte at tillade undtagelser fra reglen om ikke-kønsrelaterede præmier og ydelser, så længe de kan sikre, at de underliggende aktuarmæssige og statistiske data, som beregningerne er baseret på, er pålidelige, ajourføres regelmæssigt og er tilgængelige for offentligheden. Undtagelser er kun tilladt, hvis den nationale lovgivning ikke allerede har anvendt den ikke-kønsrelaterede regel. Medlemsstaterne bør fem år efter gennemførelsen af dette direktiv undersøge begrundelsen for disse undtagelser på ny under hensyn til de seneste aktuarmæssige og statistiske data og en rapport fra Kommissionen tre år efter datoen for dette direktivs gennemførelse.
- (20) Ringere behandling af kvinder på grund af graviditet og moderskab bør betragtes som en form for direkte forskelsbehandling på grund af køn og bør derfor være forbudt inden for forsikring og lignende finansielle tjenesteydelser. Omkostninger vedrørende risiko for graviditet og moderskab bør derfor ikke kun tillægges personer af det ene køn.
- (21) Personer, som har været udsat for forskelsbehandling på grund af køn, bør sikres den fornødne retsbeskyttelse. For at sikre en mere effektiv retsbeskyttelse bør også foreninger, organisationer og andre juridiske personer have beføjelse til, efter nærmere bestemmelser fastlagt af medlemsstaterne, enten på vegne af eller til støtte for ethvert offer for forskelsbehandling at indtræde som part i en sag uden at tilsidesætte nationale procesregler vedrørende repræsentation og forsvar i retten.
- (22) Reglerne om bevisbyrde bør tilpasses i tilfælde af en sag om forskelsbehandling, der umiddelbart forekommer berettiget, og for at anvende princippet om ligebehandling effektivt bør bevisbyrden overgå til den indklagede, når der foreligger bevis for en sådan forskelsbehandling.
- (23) Effektiv gennemførelse af princippet om ligebehandling kræver, at der også er passende retlig beskyttelse mod viktimering.
- (24) Med henblik på at fremme princippet om ligebehandling bør medlemsstaterne tilskynde til en dialog med relevante interessenter, som i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og praksis har en legitim interesse i at bidrage til bekæmpelsen af forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser.
- (25) Beskyttelse mod forskelsbehandling på grund af køn ville blive styrket, hvis der i hver medlemsstat var et eller flere organer med kompetence til at analysere de pågældende problemer, undersøge mulige løsninger og yde ofre konkret bistand. Disse organer kunne være de samme som dem, der på nationalt plan har til opgave at forsvare menneskerettighederne eller beskytte enkeltpersoners rettigheder eller gennemføre princippet om ligebehandling.
- (26) Dette direktiv fastsætter mindstekrav og giver derved medlemsstaterne mulighed for at opretholde eller indføre gunstigere bestemmelser. Gennemførelsen af dette direktiv bør ikke benyttes som begrundelse for at forringe de eksisterende vilkår på dette felt i de enkelte medlemsstater.
- (27) Medlemsstaterne bør fastsætte effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som iværksættes i tilfælde af handlinger, der strider mod forpligtelserne i dette direktiv.
- (28) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre et fælles højt niveau for beskyttelse mod forskelsbehandling i alle medlemsstater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (29) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁶⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne —